

برای انقلاب کردن بحزبی انقلابی احتیاج است.
بدون یک حزب انقلابی ، بدون حزب انقلابی ایکه
براساس تئوری انقلابی مارکسیزم لینینیزم
(- مائوییزم) و به سبک انقلابی مارکسیستی -
لینینیستی (- مائوئیستی) پایه گذاری شده باشد،
نمی توان طبقه کارگر و توده های وسیع مردم را
برای غلبه بر امپریالیزم و سگهای زنجیری اش
رهبی کرد .
(مائوتسه دون)

شعله جاوید
ارگان مرکزی

حزب کمونیست افغانستان

شماره دوم دوره دوم ماه قوس (دسامبر) سال 1370 (1991)

سیمای رهبران جهادی در آئینه موافقت نامه مسکو

با وجودیکه سیما و چهره ضد انسانی " رهبران جهادی " و پایه های اساسی موضع گیری سیاسی و ایدئولوژیک آنها هنوز برای اکثریت توده های میلیونی خلقهای ملت های مختلف کشور ما کاملا بر ملا نشده و برای شناساندن و افسایی کامل و همه جانبه آن زمان بیشتر و پشتکار بیشتری لازم است که مستقیما با پرسوه جنگ خلق و ایجاد پایگاه های انقلابی در پیوند قرار می گیرد ، با آنهم حوادث و اقیاعیاتی رخ می دهد که زمینه های خیلی مساعدی برای پیشبرد این مبارزه و افشاگری بوجود می آورند که یکی از این زمینه ها دیدار چند روزه بسیاری از تنظیم های " جهادی " سنی و شیعه تحت ریاست بر هان الدین ربانی از مسکو توافقنامه مشترک آنها با جانب روسها بود . این موافقت نامه بعدا از جانب گلبین و دیگران نیز با برخی اگر و مگر های مورد تائید قرار گرفت .

موافقتنامه مسکو عبارت آن گام کلیدی و مهمی می باشد که قطعا در شناساندن چهره حقیقی این احزاب که همه مزدور و خدمتگار امپریالیستها ، مرتجعین منطقه و عرب بوده و دشمنان سوگند خورده مردم زحمتکش افغانستان اند کمک شایانی می نماید . برای حزب کمونیست افغانستان تعجبی بیار نمی آورد که چرا این احزاب مدعی دفاع از اسلام در چنین شرایطی که دیگر پرسوه از هم پاشیدن اتحاد جماهیر شوروی می رود تا به فرجام قطعی خود برسد و دولت کابل نفس های آخرین خود را می کشد ، این احزاب بجای تشدید مبارزه علیه دولت کابل و تکیه بر شعار سرنگونی قهری وی و دفاع فعال و بدون قید و شرط از تمایلات آزادیخواهانه و استقلال طلبانه جمهوریت های آسیای میانه ، در خواست غرامات جنگی و غیره و غیره می شتابند تا روس های شورویست را مورد حمایت قرار داده و نقش ارجاعی خود را به نفع پروسترویکای گور باچف و نظم نوین بوش اجرا نمایند . زیرا اگر دیروز این همه تنظیم ها زیر نام مبارزه علیه کمونیزم و قشون سرخ متداور بر افغانستان در جهت تامین منافع امپریالیزم آمریکا و شرکایش به خوش خدمتی پرداخته می کوشیدند تا دولت سرمایه داری بیرون کراتیک سوسيال امپریاليستی شوروی و رویزیونیستهای حاکم در آنرا رژیم های " جناح تکار کمونیستی " و انmod سازند ، اکنون بعد از جور آمدن آمریکا و شوروی بخصوص بعد از کودتای ناکام ماه سنبله جناح بیرون کرات ها دهل

ونغاره " حل مسالمت آمیز سیاسی قضیه افغانستان " از جانب بسیاری دول ارتقای هرچه بیشتر بصدرا درآمده و همه گرگ ها طالب آن شدند که نباید مردم بیچاره افغانستان چنین بی سرنوشت ، اوواره و درحالت جنگی قرار داشته باشد ، جنگی که دیگر زمینه دوام آن از بین رفته است . برمنای دیدگاه فوق است که طرح پنج فقره ای سرمنشی دول متحد ، کفرانس سه جانبه ایران ، پاکستان و مجاهدین یکی بعد از دیگری ارائه و برگزار شدند . همه مترجمین بر" بین الافغانی کردن مذاکرات " پافشاری و برآن رای موافق نشان دادند . هنوز دور دوم مذاکرات سه جانبه در ایران و تک ودو سرمنشاء دول متحد به پایان نرسیده بود که بین وزرای خارجه آمریکا وشوری در مسکو موافقت نامه ای قطع تمویل سلاحها به " هردو جانب درگیر در جنگ افغانستان " به امضاء رسید .

به تعقیب این موافقنامه هیاتی از جناح های مختلف مجاهدین " به پا بوسی روسها دویدند تا عرایض خدمت گذاری و چاکرپیشگی خود شان را تقدیم نمایند و تلاش هم کردند که اعتماد روسها را آنچنان جلب نمایند که آنها حاضر شوند بر قید قانونی بودن حکومت ننگین اعتراف و درنشاندن این ها بجای حکومت وی حتی اگر لازم باشد به مداخله نظامی نیز متول شوند ؟ ! وقتی روسها چنین خدمتگارانی صادق و سینه چاکی ظاهرا با اتوریته در بین توده هارا در اختیار داشته باشدند که خواسته های فقط تبدیل کردن برخی مهره های هیئت حاکمه مستقر در کابل باشد دیگر قربانی نمودن چند مهره بدنام از حزب وطن اشکالی برایش ندارد . باین ترتیب همه احزاب ارتقای اسلامی اولین قدم مهم را در راه افسای ماهیت حقیقی خود برداشتند که کفرانس بعدی آنها در اسلام آباد با روسها چهره بیشتر این وطن خروشان را بر ملا خواهد ساخت ! از اینرو فراخوان حزب کمونیست افغانستان منحیث یگانه ستاد رزمnde حقیقتا انقلابی تا باخر اینست که نگذارید این جنایت کاران همراه با حزب وطن ، بیرون کرatan سابق ، ظاهرخانی ها و دیگر خانین متحد شده با دست هرچه بازتری مظالم و اجحافات ارتقای بر شما خلق های ملت های مختلف کشور اعمال نمایند .

خلقهای غیر ملت های مختلف کشور ! گذشت 13 سال واینکه طی این مدت احزاب اعم از ظاهرخانی و بنیاگرآچه اعمالی را مرتكب شدند خود گواه برآنست . این احزاب هیچگاه برای بنا و تهداب گذاری اصولی و سالم یک افغانستان مستقل و آزاد از چنگ امپریالیزم ، نیمه فئوالیزم و بورژوازی کمپرادور کوچکترین اقدامی نکردند ، برخلاف همیشه بنا بر موقف طبقاتی خویش کوشیده اند هرگونه وابستگی را تقویت و آنرا تقدیس نمایند ، پیوسته به توده ها تلقین نموده اند که بدون " کمک " امپریالیستها وکشورهای ارتقای منطقه و عرب مبارزه علیه خلق و پرچم و قشون اشغالگر نمی تواند به فرجام رسد ؟ ! بناء آگاهانه در مدت 13 سال کوشیده اند تا از ارتقاء سطح آگاهی سیاسی توده ها جلوگیری نمایند ، دروازه های مکاتب را بستند ، علیه افکار و تمایلات وطن پرستانه ، انقلابی ، ملي و دموکراتیک منجمله تساوی بین زن و مرد برخوردهای مأمور ارتقای نموده و علیه این روند ها از سیاست ارعاب و ترور استفاده اعظمی نمودند .

اخلاقیات عالی ، علوهمت و متأنت مردمان افغانستان را که مشهور بود ، با اشاعه خصایل مضموم چون دریوزگی ، چاکرمنشی وبرده صفتی در مقابل خارجی ها اعم از پاکستانی ، ایرانی ، عرب ، انگریز وغیره آقدر تنزل دادند که واقعا مایه ننگ است . امروز متاسفانه در نتیجه عمومیت یافتن سیاست های ارتقای ، چاپلوسی و دریوزگی پیش هر خارجی نه تنها با عکس العمل جدی مواجه نمی شود ، بلکه نوعی هوشیاری وچالاکی انگاشته می شود . دروغ گفتن و در جازدن به پدیده رایج و عمومی مبدل شده است ، حتی قوماندان های مشهور و جلادی که به اصطلاح وطنی ما ازبروتش خون می چک و درستمگری بر مردم بی دفاع شهرت دارد در مقابل

یک خارجی به موش مرده و رویاه چاپلوسی می ماند که ساعات متعددی منتظر دریافت اجازه ملاقات در پشت دهلیز های ادارات مختلف صفت می کشند؟!

می گویند " سال نیکو از بهارش پیداست ". خلقهای کشور ما باید این موضوع را عمیقا درک نمایند که این " رهبران جهادی " و سکان پاچه گیر آنها در طول 13 سال چه در مناطق تحت کنترل شان در داخل کشور و چه در کمپ های مهاجرین که آنهم تحت کنترل مستقیم آنها است چگونه " حکومت اسلامی ، عدل ، برادری و مساوات اسلامی " را برقرار و آنرا به نمایش گذاشته اند . با توجه به همین مثال های غیر قابل انکاری می توان و باید چگونگی آنروزی را پیش بینی نمود که همه جناح های ارتجاعی متفقا حکمرانی کامل براین سرزمین را بدست گیرند .

نیروهای انقلابی وطن پرست و آزادیخواه کشور ! وقت آن نیست که با کم توجهی به سیر اوضاع در حال تکوین - پروسه سازش و مصالحه بین جناح های مختلف ارتجاعی - خود را در حاشیه قرار داده ناظر و تماساگر بدبختی های عظیمی باشید که فردا دامنگیر خلقهای ما تواند شود . باید جرئت مدانه قدم به جلو گذارید و در بیدار ساختن توده ها ارتقاء آگاهی سیاسی و بسیج شان شانه به شانه حزب کمونیست افغانستان بکوشید . باید با تمام نیرو و توان از هر گوشه و کناری و از هر امکانی برای افشاء " مشی مصالحه ملی " و علیه روندگان این روند مبارزه نمود و به توده ها بفهمانید که راه حقیقی رهایی آنها جز از طریق جنگ خلق ممکن نیست . هیچ سازش و مصالحه ارتجاعی ، هیچ لوبه جرگه و شوراهای ازین قبیل ، هیچ پارلمان و انتخابات پارلمانی حقوق حقه توده ها را بر ایشان نمی تواند فراهم نماید . حق داده نمی شود ، گرفته می شود ، باید برای گرفتن حق خویش تحت رهبری حزب کمونیست افغانستان رزمیدن را آموخت و ازان دفاع کرد .

اطلاعیه

درمورد پیوستن کمیته تبلیغ و ترویج م - ل - م

به حزب کمونیست افغانستان

تأسیس حزب کمونیست افغانستان به مثابه پاسخی به نیاز مبرم طبقه کارگر و انقلاب در کشور ما ، در ماه می سال جاری مبارزات کمونیست ها و خلقهای افغانستان را وارد مرحله تازه ای نمود ، مرحله ای که در آن توده ها می توانند تحت رهبری انقلابی پرولتاری مبارزات شان را علیه ارتجاع و امپریالیزم جهانی به پیش بزنند . ایجاد حزب کمونیست افغانستان در شرایطی که امپریالیستها و مرتजعین رنگارنگ ، حملات سبعانه و گسترده ای را علیه کمونیزم و پرولتاریابی بین المللی در سطح وسیع جهانی - منجمله در منطقه و کشور ما - برآه اندخته اند ، سرآغاز ضد حمله کمونیستی مداوم جنیش کمونیستی در افغانستان را با اصولیت ، شجاعت و سرفرازی اعلام نمود . پیشبرد موقانه این نبرد سترگ وظیفه تمامی کمونیست های انقلابی افغانستان است .

حزب کمونیست افغانستان ستاد رزمende پرولتاری در میدان مبارزات طبقاتی و ملی کشور ما ویگانه ستاد رزمende تابه آخر انقلابی در افغانستان است . مرآمنامه حزب کمونیست افغانستان به تمامی کمونیست های انقلابی در کشور بروشندی و صراحت فراخوان می دهد که : آنها فقط و فقط با رزمیدن در صفوف این ستاد است که می توانند وظایف و مسئولیت های شان را در قبال انقلاب جهانی و انقلاب افغانستان با اصولیت و شایستگی ادا نمایند .

اینک به فرآخوان مر امنامه حزب کمونیست افغانستان مدت زمان اندکی پس از کنفرانس مؤسس حزب ، توسط یک تشکیل پیشرو کمونیستی یعنی کمیته تبلیغ و ترویج م . ل . م جواب مثبت داده شد و در نتیجه ضد حمله کمونیستی آغاز شده استحکام و گسترش بیشتری یافت . از آن جای که کمیته تبلیغ و ترویج م . ل . م در طول مدت فعالیت تقریباً شش ساله اش خدمات ارزشمند ای در امر تبلیغ و ترویج م . ل . م و پیشبرد مبارزات ایدئولوژیک - سیاسی کمونیستی انجام داده و با مؤسسهای حزب کمونیست افغانستان دارای نزدیک ترین مناسبات رفیقانه و رزمnde ای کمونیستی بوده است ، رفع حالت جدایی آن از حزب ضرورت جدی و عاجلی داشت . براساس درک این ضرورت مهم و عاجل و به ادامه تماس های قبلی ، جلسه چند روزه ای میان دفتر سیاسی حزب کمونیست افغانستان و رهبری کمیته تبلیغ و ترویج م . ل . م برگزار گردید . در نتیجه مباحثات رفیقانه و جدی که در این جلسه به پیش برده شد ، رهبری کمیته تبلیغ و ترویج م . ل . م با تقدیر از اقدام درست و شجاعانه تأسیس حزب کمونیست افغانستان ، موافقت اصولی و عمومی کمیته تبلیغ و ترویج م . ل . م را با مر امنامه و اساسنامه حزب کمونیست افغانستان بیان نموده و پیوستن کمیته تبلیغ و ترویج م . ل . م به حزب کمونیست افغانستان را اعلام نمود . پس از اعلام این موافقت رهبری کمیته تبلیغ و ترویج م . ل . م ، چگونگی ادغام تشکیلات کمیته تبلیغ و ترویج م . ل . م در تشکیلات حزب مورد مذاکره و توافق قرار گرفت .

رفقاً و دوستان ! کمونیست های انقلابی افغانستان ! کارگران ، دهقانان و روشنفکران آگاه کشور ! پس از پیوستن کمیته تبلیغ و ترویج م . ل . م به حزب کمونیست افغانستان ، توان مبارزاتی حزب بیشتر گردیده و جرئتی برای پیشروی افزون تر شده است . تدارک ، بر پایی و پیشبرد موقفانه جنگ خلق و پیروزی انقلاب دموکراتیک نوین کشور ، بخاطر گذار به انقلاب سوسیالیستی و حرکت به طرف کمونیزم ، یگانه راه نجات است . هیچ راه دیگری که در فرجام متضمن تامین کامل منافع پرولتاریا و خلقها باشد وجود ندارد . ما شما را به پیوستن به صفوف حزب کمونیست افغانستان و پیشبرد مبارزات انقلابی تحت رهبری آن فرامی خوانیم . راه روشن و آینده تابناک است .

به پیش در راه برپایی و پیشبرد جنگ خلق !

به پیش در راه پیروزی انقلاب دموکراتیک نوین !

به پیش در راه انقلاب سوسیالیستی و کمونیزم !

"جلسه مشترک دفتر سیاسی حزب کمونیست افغانستان و رهبری کمیته تبلیغ و ترویج م . ل . م "

4 / 12 / 1991 مطابق به 1371 / 9 / 13

نظم نوین جهانی برای صد سال

خيال واهي اميراليستي

امپریالیستهای آمریکایی در این روزها مستانه عربده سر می دهند . آنها از اینکه می توانند در جهان یکه تازی کنند ، در غرور ، نخوت و تخیلات دیوانه وار امپریالیستی به سر می برند نظم نوین جهانی که از طرف سردمدار قصر سفید مطرح گردیده ، خیال واهی ای است که کامرانی موقعی فعلی امپریالیستهای آمریکایی را عمر صد ساله می بخشد .

"نظم نوین جهانی برای صد سال " یک خیال واهی است که بر هیچ حقیقت علمی ، تاریخی و اجتماعی استوار نمی باشد .

یکی از آن به اصطلاح حقایقی که امپریالیستهای آمریکایی نظریه "نظم نوین جهانی" شان را بر پایه آن شالوده ریزی کرده اند "امحای کمونیزم" است. این ادعای است که امپریالیستهای آمریکایی با شادی و شعف فراوان بیان می دارند و با لذت خاصی آنرا پیوسته تکرار می کنند. جورج بوش در مجمع عمومی "ملل متحد" گفت "امحای کمونیزم زمینه خوبی را برای به میان آمدن عصر جدید نظم و صلح آماده ساخت." ولی آیا این ادعا درست و علمی هست؟ با قاطعیت باید گفت که نه خیر.

اولاً - از میان رفتن بلوک سوسیال امپریالیستی سوروی و افوول قدرت و از هم پاشی روز افزون امپراتوری سوروی را "امحای کمونیزم" خواندن نادرست است. کمونیست ها مدت ها قبل یعنی در دهه پنجاه قدرت را در سوروی از دست دادند. آن سیستمی که از آن وقت تا همین اوخر در سوروی حاکم بود، سوسیالیزم نبود، بلکه سرمایه داری بوروکرات باماسک سوسیالیستی بود که با سروسامان دادن یک بلوک سوسیال امپریالیستی، در دهه های 60، 70 و 80 به رقابت سختی با امپریالیزم آمریکا و بلوک تحت رهبری اش پرداخت. درین معنی نابودی پیمان وارسا و فروپاشی روز افزون سوروی، برای امپریالیزم آمریکا و بلوک رهبری اش یک موقعیت در رقابت علیه بلوک رقیب به شمار می رود، اما هیچ چیزی از قبیل "امحای کمونیزم" و "پیروزی سرمایه داری بر کمونیزم" را در بر ندارد.

ثانیاً - سرنگونی سوسیالیزم و از دست رفتن قدرت سیاسی پرولتاریا در تمامی کشورهای قبل سوسیالیستی، نمی تواند "امحای کمونیزم" دانسته شود. درین شکی نیست که هم اکنون کمونیست ها در هیچ کشوری قدرت را در دست ندارند و جنبش بین المللی کمونیستی به مقایسه اواخر دهه چهل و اوایل دهه پنجاه به مراتب و حتی به نحو فوق العاده ای ضعیف به نظر می رسد. اما نه جنبش بین المللی کمونیستی از میان رفقه و نه مبارزه میان کمونیزم و سرمایه داری پایان یافته است.

تاریخ نشان می دهد که مبارزه میان شیوه تولید نوین و شیوه تولید کهن به یکبارگی و با موقیت سریع و آنی یک طرف و نابودی فوری طرف دیگر خاتمه نمی یابد، بلکه این مبارزه دهها و حتی سده های متمادی دوام می نماید و پیشروی ها و عقب نشینی ها و پیروزی ها و شکست های زیادی را برای دو طرف در بر دارد. فقط در فرجم این چنین مبارزه ای است که شیوه تولید کهن نابود می شود و شیوه تولید نوین جاگزین آن می گردد. مبارزه میان کمونیزم جهانی و سرمایه داری جهانی یقیناً سخت تر، سهمگین تر و پر فراز و نشیب تر از مبارزه میان سرمایه داری و فئودالیزم، و برده داری و اشتراکیت اولیه است زیرا که نابودی تمامی اشکال استثمار و بهره کشی و برقراری جهانی عاری از مظلالم طبقاتی، ملی و جنسی، بار بار نسبت به مبارزات دوره های قبلی مشکل تر و سخت تر است.

اکنون دوره ای از مبارزه پایان یافته است، اما بلا فاصله دوره نوینی از مبارزه آغاز گردیده است. جنبش بین المللی کمونیستی مشخصا در وجود جنبش انقلابی انترناسیونالیستی سنگر مبارزه علیه امپریالیزم و ارتیاع جهانی را قاطعانه حفظ و حراست می کند، در هر جای که برایش ممکن است به جنگ علیه ارتیاع و امپریالیزم دست می زند و در جا های که فعلاً چنین کاری برایش مقدور نیست برای براه اندختن و پیشبرد جنگ انقلابی در آئیه تدارک می بیند و نقشه می چیند. جنبش انقلابی انترناسیونالیستی در جمع بندی از گذشته جنبش بین المللی کمونیستی، پیروزی ها و موقیت های شایان توجهی کسب کرده و درین راه همچنان به پیش می رود. این امر در نبرد های کنونی و در مصاف دادن های آینده نقش اساسی بازی کرده و خواهد کرد.

لشکر کشی بین المللی امپریالیستی بر عراق، نمونه عملی روشن اقدامات برای تطبیق "نظم نوین جهانی" از طریق سرکوب قهری مشترک امپریالیستی خلقها و ملل تحت سلطه، است. طراحان

نظریه "نظم نوین جهانی" هرگز این را پنهان نکرده اند. بش در مجمع عمومی "ملل متحد" از "همکاری های بی نظیر میان اتحاد شوروی و امریکادر قسمت بیرون راندن عراق از کویت" به قدردانی یاد نمود. صدای آمریکا در تبصره رسمی مورخ 8 سپتامبر 1991 خود ازین هم آشکار تر صحبت می نماید: "ایالات متحده و متحدهنش در اروپا، جهان عرب و سایر مناطق جهان نشان دادند که چگونه می تواند این نظم نوین را از طریق همکاری مقابله و همه گیر تطبیق نمود، طوریکه در نتیجه همچو همکاری ها تعرض آشکار عراق بر کویت عقب زده شد.

اما نمونه تجاوز مشترک امپریالیستی بر عراق، کما اینکه وحشیگری و توان سرکوبگری سبعانه امپریالیست ها را نشان داد، نمی تواند بار بار تکرار گردد. البته امپریالیستها در این جنگ پیروز شدند، اما پیروزی آنها در میدان جنگ علیرغم، رهبری و شیوه جنگی ارجاعی ارتش عراق به سادگی بدست نیامد و درین حال مبارزات وسیع و دامنه داری توسط توده ها در کشورهای امپریالیستی و کشورهای تحت سلطه، علیه این تجاوز صورت گرفت.

ولی امپریالیستها همیشه صدام وارتش عراق را در مقابل خود نخواهد داشت و مبارزات توده ها در کشورهای امپریالیستی و کشورهای تحت سلطه علیه تجاوزات آنها همیشه به شکل تظاهرات غیر مسلحه پیش خواهد رفت. مقاومت بر ضد تجاوزات آئیه امپریالیستها بر کشورهای تحت سلطه می تواند - و باید - توسط کمونیست های انقلابی رهبری گردد. این امری است که هم اکنون می تواند در پرو صورت عملی بخود بگیرد. در آن صورت ماشین جنگی پیچیده امپریالیست ها بلا استفاده می ماند و دریایی توفانی جنگ خلق در نبرد های طولانی مدت توده ای، متغوزین را در خود غرق می سازد در آنصورت امپریالیست ها نمی توانند انتظار داشته باشند که مبارزات علیه تجاوزات شان در منطقه مورد تجاوز و بیرون از آن فاقد انسجام رهبری انقلابی باشد و غیر مسلحه وغیر جنگی باقی بماند. و در آنصورت پرسه تطبیق "نظم نوین جهانی" خود بیک "بی نظمی بزرگ" مبدل خواهد شد و سرنگونی کل نظم امپریالیستی حاکم بر جهان را تسریع خواهد کرد.

صرف نظر از مقاومت علیه تجاوزات امپریالیستی، مبارزات خلقها و ملل تحت ستم علیه سلطه گری و مداخلات امپریالیستی نمی تواند متوقف گردد. یک مورد مهم از نتایج این مبارزات می تواند بهم خوردن سرحدات فعلی کشورهای تحت سلطه باشد. "نظم نوین جهانی" در رابطه با سرحدات و حدود کشورهای تحت سلطه مبتنی بر قبول همان حدود باقیمانده از دوران استعمار کهن است و ازین بابت چیز "نوینی" را در خود ندارد، در حالیکه این حالت در اثر مبارزات جاری در این کشور ها به نوحودی مورد سوال قرار گرفته است و یا می تواند مورد سوال قرار گیرد. مثلا سراسر منطقه میان بحیره اژه و بحیره چین را مورد توجه قرار دهیم که ترکیه، خاور میانه عربی، ایران، جمهوری های آسیایی شوروی، افغانستان کشورهای شبه قاره هند و چین را در بر می گیرد و تقریبا نصف نفوس جهان را در خود جای داده است. تقسیمات سرحدی موجود کشورهای این منطقه بدرجات مختلفی امروزه توسط توده ها ملت و ملیت تحت ستم مورد سوال قرار گرفته است. چه نیروی می تواند برای صد سال "نظم نوین جهانی" مبتنی بر تقسیمات کشوری کهنه و باقیمانده از دوران استعمار کهن را بر آنها تحمل نماید؟ بیجهت نبود که جورج بوش در مجمع عمومی "ملل متحد" هشدار داد که: "تقسیمات و تعصبات نژادی می تواند این پدیده نوین (نظم نوین جهانی) را متاثر سازد." و نیز متذکر شد که: "احساسات ملیت گرایی یکبار دیگر در آسیا و اروپا مشتعل گردیده است. هرچند دنیای امروز از وحشت قتل عام سلاح های اتمی نجات یافته است، ولی این تصادمات کوچک و خشمگین همه ما را دچار مشکلات می سازد."

مبازرات خلقهای تحت سلطه علیه نظام های حاکم بر کشورها ی شان یعنی نظام های نو مستعمراتی - نیمه فیودالی نه متوقف شده و نه می توانند متوقف شوند . این مبارزات می توانند و باید تحت رهبری احزاب کمونیست انقلابی به پیش هدایت و رهبری شوند . پرو یک نمونه عالی وزنده ای ازین مورد است . اما پروهای دیگر در پیش است و آنروز دیر خواهد بود که نه یک پرو بلکه چند و چندین پرو در جهان وجود داشته باشد . این یک خواست و آرزوی ذهنی کمونیست های انقلابی نیست ، بلکه حقیقتی است متنکی بر واقعیت های سخت و جانکاه . استثمار طاقت فرسا ، استبداد خشن فاشیستی و ستم ماوراء ارتجاعی ملي و جنسی ، سرشت و سرنوشت خلقهای تحت سلطه را رقم می زند . کدام ابلهی می تواند ازین خلقها انتظار داشته باشد که دم بر نیاورند و نظم را رعایت کنند . تاریخ چنین چیزی را نه بخود دیده است و نه به خود خواهد دید .

یکی از پایه های اساسی نظریه " نظم نوین جهانی " ادعایی مبنی بر پایان یافتن رقابت میان ابر قدرت ها است . بوش در مجمع عمومی " ملل متحد " گفت : " رقابت میان ابرقدرت ها که روابط بین المللی را برای نیم قرن گذشته تحت تاثیر قرار داده بود اکنون خاتمه یافته و یک فصل نوین سیاسی مشتمل بر فرصت های فراوان و مسئولیت های عظیم گشوده شده است . این یک پدیده کاملاً جدید است که رقابت میان ابرقدرت ها به مساعدت میان آنها مبدل گردیده است . " تبصره رسمی صدای آمریکا در 8 سپتember 1991 مطلب متذکره را چنین وضاحت می دهد : " در مدت زمان بعد از جنگ جهانی دوم مردم دنیا با تهدید دیکتاتوری نوین از جانب اتحاد شوروی مواجه گردیدندو در مقابل ایالات متحده بار سنگین رهبری اتحاد کشورهای آزاد جهان را به عهده گرفت تا از آزادی و دموکراسی (!!) دفاع و حراست نماید " وقتی مبارزه پایان گرفت رئیس جمهوری جورج بوش نظریه یک نظم جدید جهانی را ارائه داشت . "

این ادعا پوچ و میان تهی و خیال پردازانه اند . قبل از همه به این دلیل که رقابت میان آمریکا و شوروی از میان نرقته است . البته این درست است که امروز مناسبات میان آمریکا و شوروی را عمدتاً تبادی و سازش شان با همیگر شکل می دهد و نه رقابت میان شان ، اما رقابت میان آنها کماکان وجود دارد و وجود خواهد داشت . حتی در صورتیکه شوروی کاملاً تجزیه شود ، رقابت میان روسیه و آمریکا می تواند بعنوان یک رقابت مهم امپریالیستی در عرصه جهانی عمل نماید . در عین حال این مسئله قابل توجه و دقت است که وضعیت فعلی شوروی خود یک منبع بسیار مهم و بالفعل اغتشاش و بی نظمی برای کل جهان است و این امر باعث تشویش خاطر تمامی امپریالیستها می باشد .

گذشته از اینها هم اکنون بر پایه تخفیف تضاد میان شوروی و آمریکا از میان رفتن بلوک شوروی و فروپاشی امپراتوری اش ، امپریالیزم قاره اروپا به طرف یک دست شدن پیش می رود . ارتش اروپایی در حال شکل گیری است ، پول واحد اروپایی تا چند سال دیگر به بازار خواهد آمد و اروپایی غربی و شرقی بسوی هم نزدیک و نزدیک تر می شوند . اینک بلوک بندی امپریالیستهای اروپایی علیه امپریالیزم آمریکا دیگر یک فرضیه نیست ، بلکه در حال شکل گیری و سر بلند کردن می باشد . تلاش آمریکا در حفظ پیمان اطلس در حال حاضر عمدتاً با خاطر جلوگیری از این بلوک بندی است . اما این فقط می تواند شکل گیری نهایی بلوک بندی مذکور را به تعویق اندازد و به جوچهی قادر خواهد بود از تحقق آن جلوگیری نماید .

رقابت میان امپریالیستهای اروپایی و امپریالیزم آمریکا پدیده ای نیست که تازه زاده شده باشد . حتی در اوج رویا رویی رقابتی آمریکا و شوروی ، مناسبات میان امپریالیستهای اروپایی و امپریالیزم آمریکا خالی از مشکلات و مسائل رقابت آمیز نبوده است . رقابت میان قدرت های مختلف امپریالیستی ریشه در پایه و اساس سیستم امپریالیستی دارد و با یک " اعلام " توسط جورج بوش و دیگران از بین نمی رود . چنین رقابتی در مناسبات میان آمریکا و چاپان نیز در عرصه

های معینی و بویژه عرصه اقتصادی و تجارت جهانی به شدت وجود دارد که با توجه به اوضاع جدی جهانی گستردگی و تعمیق بیشتر آن قویا متصور است.

از جانب دیگر رقابت جهانی سبعانه میان بلوک های آمریکا و سوروی، همانگونه که آخرین نمونه این گونه رقابت نخواهد بود اولین آن نیز نمی باشد. در گذشته بلوک بندی های امپریالیستی ای وجود داشتند که در عمل خطرناکتر از بلوک بندی آمریکا و سوروی علیه همیگر، تبارز نمودند. بلوک بندی مقابل آمریکا و سوروی به جنگ جهانی منجر نشد، اما آن بلوک بندی ها دو جنگ جهانی اول و دوم را مشتعل ساخت. ازینجهت در آینده رقابت های امپریالیستی سخت تر و سبعانه از رقابت میان آمریکا و سوروی در چند دهه گذشته، می تواند بوجود آید. مثلا آلمان شکست خورده در دو جنگ جهانی ازدهای رخم رسیده ای است که می خواهد در قالب وحدت اروپا مجددا سر بلند نماید. بلوک متحده امپریالیستهای اروپا برای یانکی ها می تواند خطرناکتر از بلوک نابود شده سویا امپریالیستها باشد.

همانگونه که رقابت میان امپریالیستها در مناسبات مستقیم میان خود شان از بین نرفته است، در رابطه با "مناقضات منطقوی" نیز همچنان وجود دارد. این رقابت همچنان عمل می نماید و ممکن است در آینده نه چندان دور یکبار دیگر حدت و شدت کسب نماید. هر گاه مصالحتی و سازشی که اکنون توسط امپریالیستها در روابط با مسایل و روابط مستقیم میان خود شان و در رابطه با منازعات منطقوی هم توسط خود آنها و هم توسط وابستگان شان - پیش برده می شود بصورت ذاتی پر از کشمکش ها و رقابت ها اند و نمی توانند باعث اتحاد و اتفاق خدشه ناپذیر میان آنها گردند. امپریالیستها و مترجمین هرگز قادر نخواهند شد اتحاد پولادین میان شان بوجود آورند. اتحاد فعلی آنها هم شکنده است و هم موقعی. آنها چانس همیشگی برای لشکر کشی های جهانی امپریالیستی علیه خلفهای تحت سلطه در اختیار ندارند.

نظریه نظم نوین جهانی بطور محکمی بر خوش خیالی تبعیت و فرمانبرداری مدام پرولتاریا وزحمتکشان کشور های امپریالیستی از نظام موجود، پایه ریزی شده است. اما خلفهای کشور های امپریالیستی نمی توانند بارکش و جفا کش مدام سیستم ارجاعی حاکم برین کشور ها باقی بمانند. مبارزات انقلابی در این کشورها هرگز کاملا فروکش نکرده و از میان نرفته است. بهشتی که امپریالیستها ادعا می نمایند برای ملت های شان بوجود آورده اند، بهشتی برای اقلیت ها است و نه برای اکثریت های دوزخی و عاصی. برقراری حکومت نظامی چند شباهه روزی در واشنگتن - این قلب امپریالیزم یانکی - در گرمگرم های و هوی جورج بوش برای "نظم نوین جهانی" و کلوبی بازی های بعد از پیروزی در جنگ خلیج نشان داد که تبعیت و فرمانبرداری مردم آمریکا از نظم حاکم بر آن کشور تا چه حد شکننده و ضربه پذیر می باشد. مبارزات پردمنه و گسترده ایکه آمریکا و کشور های اروپایی غربی را در ایام جنگ خلیج بر گرفت پتانسیل انقلابی خلفهای این کشورها را در مبارزه علیه نظام حاکم موجود بخوبی نمایش داد.

بحرانی که امروز سراسر قلمرو بلوک سویا امپریالیستی سابق سوروی را در بر گرفته است، صرفا بحران یک بلوک امپریالیستی از میان رفته نیست، بلکه بیک معنی بحران کل نظام حاکم در جهان فعلی است. ازین جهت تاثیرات این بحران هم اکنون دامن امپریالیزم آمریکا و متحدین غربی اش را نیز گرفته و در آینده با تعمیق روز افزون آن بیشتر از پیش وسعت و شدت خواهد یافت. این امر می تواند شرایط خوبی برای پیشبرد مبارزات انقلابی درین کشورها بوجود آورد. شرایط برای پیشبرد مبارزات انقلابی و پیروزی انقلاب در کشورها ی امپریالیستی وجود دارد. یک جنگ جهانی امپریالیستی می تواند تمامی کشور های امپریالیستی را در یک بحران عمیق غرق سازد و شرایط را برای قیام و پیروزی انقلاب مساعد گردد. اما پیروزی انقلاب در این کشورها صرفا و منوط و محدود به بر پایی جنگ جهانی امپریالیستی نیست. وضع فعلی سوروی و بلوک

سابق نشان می دهد که حتی در غیاب یک جنگ جهانی ، می تواند آن چنان بحرانی دامنگیر یک ابر قدرت امپریالیستی شود که نه تنها بلوکش را از میان بردارد بلکه موجودیت خود امپراتوری اش را نیز به شدت تحت سوال قرار دهد . بنابر این شرایط برای پیروزی انقلاب در کشورهای امپریالیستی در غیاب یک جنگ جهانی نیز می تواند مساعد گردد . این چنین است که بر قراری نظم نوین جهانی برای صد سال ، یک خیال است ، یک توهم است و یک رویای غیر قابل تطبیق است . " امپریالیزم بیر کاغذی است . " این را باید مدام با خاطر داشت .

شماره دوم " شعله جاوید " برای انتشار آماده می شود که کنفرانس مشترک رهبران جمهوری های آسیای میانه شوروی با اعلام آمادگی این جمهوری ها برای پیوستن به جرگه کشورهای مشترک المنافع ، مطروحه از جانب روسیه ، بیلوروسی و اوکراین پایان یافت . اکنون دیگر حکومت مرکزی شوروی تحت رهبری گورباچف فقط اسماء وجود دارد . اما تلاش برای تشکیل جرگه کشورهای مشترک المنافع ، کوشش دیگری است برای حفظ و بقای امپراتوری مسکو به شکل دیگر . غرب و مرتعین منطقه نیز بقای امپراتوری مسکو را می خواهد .

خلاصه ای از

پیام کنگره مؤسس حزب کمونیست افغانستان

به کمیته جنبش انقلابی انترناسیونالیستی

رفقا !

کنگره مؤسس حزب کمونیست افغانستان درود های گرم و تمنیات نیاک رفیقانه خود را به پیشگاه شما رفقا تقدیم می نماید .

کنگره مؤسس حزب کمونیست افغانستان ، توسط سازمان کمونیست های انقلابی افغانستان تدارک دیده شده و برگزار گردید مسوده چهارسند اساسی ، شامل سه سند اساسی مردمی حزب (اساسات ایدئولوژیک - سیاسی حزب ، برنامه برای انقلاب دموکراتیک نوین و استراتیژی جنگ خلق) و اساسنامه حزب ، توسط مرکزیت مؤقت سازمان کمونیست های انقلابی افغانستان تائید گردیده و در میان کادرها و صفووف سازمان به جزویت گذارده شد .

طی مدت چهار ماهی که مباحثات پیرامون مسوده های اسناد اساسی کنگره جریان داشت ، "مرامنامه حزب کمونیست افغانستان " و " اساسنامه حزب کمونیست افغانستان " ، برای ارائه به کنگره به صورت نهایی مدون گردید . با وجودیکه طی این مدت آمادگی سازمان برای پذیرش مسئولیت ایجاد حزب کمونیست افغانستان و اعلام موجودیت آن به نحوفه العاده ای افزایش یافت ، اما قرار بر این شد که میزان این آمادگی یکبار دیگر در کنگره مورد جر و بحث قرارگیرد . سهم گیری فعالانه و پرشور تمامی رفقاء حاضر در کنگره ، در جریان مباحثات پیرامون متن "مرامنامه حزب کمونیست افغانستان " و " اساسنامه حزب کمونیست افغانستان " نشان داد که سازمان برای تقبل مسئولیت ایجاد حزب اعلام موجودیت آن ، آمادگی لازمه را کسب کرده است . به همین جهت موقع بحث مشخص روی این قضیه ، سمت مباحثات دیگر کاملاً روشن شده بودو کنگره به اتفاق آراء بعنوان کنگره مؤسس حزب کمونیست افغانستان مورد تصویب قرار گرفت .

آنگاه رفقا به پا خاستند و روی " مرآنامه حزب کمونیست افغانستان " و " اساسنامه حزب کمونیست افغانستان " دست روی دست همدیگر گذاشتند . یاد گذشته ها و گذشتگان ، فشار خاطره های سالهای درد آلود و رنج آور دوران جوانی سنگینی بار مسئولیت سترگی که بر دوش ها افتاده بود ، یکجا با تصاویر زیبایی آرزو ها ، رویا ها و آرمان های بزرگ ، قلب هارا فشد و به تب وتاب انداخت ، شانه ها را مرتعش ساخت ، بعض گلو هارا در هم پیچاند ، آب دیدگان را سرازیر ساخت و در چنین حالتی با متنانت ، سنگین و استواری سوگند کمونیستی بزرگ رزمیدن تا پایی جان در راه آرمان ، بربازان ها جاری شد . غم ها و شادی ها ، نفرت ها و محبت ها و یاد ها و خواسته ها در هم گرده خورد و شوریده حالی یاران ساعت ها دوام کرد . بدین سان حزب پیش‌آهنگ پرولتري در افغانستان با درون مایه ای از علم انقلاب ، پایه ای از تعهد خارائین انقلابیون کمونیست و آب ورنگ زیبایی عواطف و احساسات عالی انسان های نوین زاده شد ، همه مان را مبارک باد ! رفقا!

حزب کمونیست افغانستان محصول نورسی از مبارزات جنبش کمونیستی بین المللی است و در خدمت باروری بیشتر آن قرار دارد . بارها تعهدات مرامی و تشکیلاتی ما ، حزب کمونیست افغانستان را به مثابه گردانی از ارتش جهانی جنبش انقلابی انترناسیونالیستی در آورده است . کاملاً یقین داریم که این گردن تازه پا را یاری خواهی کرد و در تسلیح بیشتر آن خواهید کوشید .

زنده باد مارکسیزم – لنینیزم – مانوئیزم !

زنده باد انترناسیونالیزم پرولتري !

زنده باد جنبش انقلابی انترناسیونالیستی !

یامرگ یا پیروزی !

کنگره مؤسس حزب کمونیست افغانستان

اول ماه می

1370 – 1991

پیام کمیته جنبش انقلابی انترناسیونالیستی به حزب کمونیست افغانستان

**به حزب کمونیست افغانستان !
رفقا :**

با شادی بسیار خبر تشکیل حزب کمونیست افغانستان در اول ماه می 1991 را دریافت کردیم . نیروهای انقلابی افغانستان که بیش از ده سال است با رژیم تحت الحمایه شوروی در کابل می جنگد ، جسورانه در فرش ایدئولوژی کمونیستی را بر افراسنه و مقصد خود را به نبرد دوشادوش با خواهان و برادران خویش در سراسر جهان بخاطر بر پایی جهانی عاری از ستم و استثمار – یعنی جهان کمونیستی – اعلام داشتند . این امر در دورانی که امپریالیستهای شرق و غرب عربده به اصطلاح " مرگ کمونیزم " را سر داده اند . از اهمیت بسزا برخوردار است .

تاریخ افغانستان بخصوص در دوازده سال گذشته ، یعنی از زمان تجاوز شوروی به این کشور ، نشان داده که توده های خلق هیچگاه از مبارزه با بی عدالتی ، ستم و استثمار باز نمی ایستد . ولی همین تاریخ ثابت کرده است که بدون رهبری صحیح رهایی بدبست نمی آید و فدکاری های خلق تنها بازیچه دست نیروهای خواهد شد که هدفي جز ادامه استثمار به شکل دیگری ندارند .

مبارزه در افغانستان دلیلی زنده بر اینست که فقط پرولتاریا طبقه ایکه هیچ منفعتی در هیچ نوع ستم و استثمار ندارد ، می تواند خلق را بر اساس وحدت کارگر و دهقان متحد کند ، فقط پرولتاریا می تواند خلق را در کسب شناخت همه جانبه دشمنان مخفی و آشکار یاری سازند ، فقط پرولتاریا می تواند قلب ارتজاع را نشانه گرفته و خلق را در یک جنگ خلق واقعی به سوی پیروزی رهنمون شود . در افغانستان نیز مثل هر جای دیگر ، رهبری پرولتاریا به معنی رهبری یک حزب پیشاهنگ متکی به ایدئولوژی پرولتاریا یعنی مارکسیزم – لینینیزم – اندیشه مائویسته دون است .

حزب کمونیست افغانستان نوبنیاد است ، ولی تشکیل آن حاصل سالها مبارزه مسلحانه انقلابی علیه امپریالیزم و فئودالیزم و سرمایه داری بوروکرات ، حاصل مبارزه جانانه برای احاطه بر مارکسیزم – لینینیزم – اندیشه مائویسته دون و بکار بست آن و غلبه بر خطوط بورژوازی و اپورتونیستی درون صفوں انقلابیون می باشد .

تشکیل حزب کمونیست افغانستان صفحه جدیدی در مبارزه انقلابی این کشور می گشاید . بدین معنی که در ورق های آتی ، پرولتاریا و خلق تحت درفش خویش و بخاطر منافع خویش خواهند جنگید ، و این جنگ را به مثابه بخشی از ارتض جهانی گورکنان امپریالیزم و ارتजاع به انجام خواهند رساند . به این دلیل است که ما از بشمار آوردن حزب کمونیست افغانستان در میان احزاب و سازمانهای جنبش انقلابی انتراسیونالیستی احساس غرور می کنیم .

کمیته جنبش انقلابی انتراسیونالیستی 11 آگسٹ 1991

جنگ خلق توطنه مادرید را در هم خواهد شکست !

درسي ام اکتبر ، دشمنان کوچک و بزرگ خلق فلسطين به اميد آنکه برای هميشه آرمان فلسطين را مدفنون کنند ، در شهر مادرید گرد هم خواهند آمد . اما خلق فلسطين در حالیکه کفرانس هنوز آغاز نگشته ، آنرا با موج نوینی از مبارزه علیه اشغالگران صهیونیست و بر ضد سازش و تسلیم طلبی پاسخ می گویند .

این کفرانس را ایالات متحده آمریکا سازمان داد و تدارک عمدہ اش برای برگزاری آن جنگ سبعانه خلیج بود ، جنگی که طی آن صد ها هزار تن از مردم عراق قتل عام گشته و به قحطی کشانده شدند ، درین نمایش مهلاک به اتحاد شوروی نقش آنی واگزار گردیده است . به رژیم های نوکر صفت عرب هم دستور داده شده که حضور یابند . شمیر با درندگی آمده است تا نمک برزخم پیاشد . و مشتبی تسلیم طلب فلسطینی نیز استخدام گردیده است ، تا در حالیکه یاسر عرفات برای این آخرین ذلت و پستی کف می زند ، تعظیم کنند و میز امپریالیستها را دستمال کشند .

ایالات متحده قبول مشروعیت اشغالگران اسرائیلی را بعنوان پیش شرطی برای شروع مذاکرات تعیین کرده است . این یعنی پذیرفتن مشروعیت کل تاریخ جنایات و توطنه چینی ها علیه خلق فلسطین ، منجمله ریشه کن کردن خونین آنها از سرزمین شان و محروم ساختن جمهوری آنان از حق داشتن دولت خود . این یعنی به رسمیت شناختن زندان کریهی بنام کشور اسرائیل و تمام جنگها و تجاوزات این پادگان نظامی صهیونیستی – امپریالیستی علیه کشورهای همسایه . تنها نقشی که "رهبران" فلسطین درین روند بازی می کنند عبارت است از قبول یوغ انقیاد امپریالیستهای

آمریکایی و سگ نگهبان آنها یعنی دولت اسرائیل و انجام وظایف پولیسی در میان توده های فلسطینی که مسلمان باین تسلیم طلبی گردند خواهند نهاد.

تسلیم عرفات به توطئه مادرید نتیجه منطقی خط قدیمی جریان های اصلی سازمان آزادیبخش فلسطین تحت شرایط بین المللی نوین است. اینها سالها در گوش مردم فلسطین خواندند که "واقع گرایی" حکم می کند خلق فلسطین برای رهایی خود به رژیم های امپریالیستی (خصوصاً سویاً امپریالیستهای سوری و اسرائیل) و دول ارجاعی عرب (نه فقط امثال عراق، سوریه یا لیبیا که همچنین عربستان سعودی و امیرکویت) و "افکار عمومی جهانی" که منظور شان ازان عبارت بود از افکار طبقات ارجاعی حاکم، تکیه کند. ساف، از مدت‌ها قبل اصلی یا "مصالحه" امپریالیستی بر سر مسئله فلسطین را قبول کرد "مصالحه" ایکه اسرائیل را دست خورده گذارده وباصطلاح "راه حل کوچک" خوانده می شد... اما هر سازش و عقب نشینی، تتها اشتلهای امپریالیستها را تحریک کرده و ساف را مجبور به تن دادن به حقارتی بیشتر نمودند. بالاخره آشکارگشت که آنچه بنام "گام اول" در راه رهانی کامل فلسطین بخورد مردم داده می شد، چیزی بیش از گام اول در راه مادرید نبود.

درگذشته، سوری، منافع امپریالیستی خود را تحت پوشش "حمایت" از خلق فلسطین دنبال می کرد. آنها تلاش می نمودند تا از مبارزات توده های عرب به مثابه سلاحی در رقابت‌های خود با امپریالیستهای آمریکائی سود جویند. اما سویاً امپریالیست های سوری همیشه از باصطلاح "حق موجودیت" اسرائیل حمایت کرده و همواره با مبارزه انقلابی واقعی توده ها در فلسطین وجهان عرب علیه صهیونیزم و امپریالیزم، مخالفت می کردند.

امروزه، سوری منافع امپریالیستی خود را عمدتاً نه از طریق تخاصم آشکار با آمریکا بلکه از راه همکاری با آن دنبال می کند. نباید فراموش کرد که ایده برگزاری یک کنفرانس بین المللی در مورد خاور میانه همیشه پیشنهادی از جانب سوری بوده و اکنون فرق معامله فقط در آن است که شوری محبور به قبول یک نقش درجه دوم گشته است.

وضع جدید سوری همچنین بدان معنا است که برخی از رژیم های ارجاعی سابق وابسته به آن، و در صف اول رژیم اسد در سوریه، اکنون باید به ساز بیکر و شمیر برقصد. آنهایی که همواره اتکاء به سوری و نوکران آنرا موعظه می کردند باید بدانند که در توطئه مادرید سهیم می باشند.

نظم نوین جهانی

به خلق فلسطین گفته می شود که رویایی بازیابی سرزمین خود را دور افگند. آمریکا قصد خود مبني بر ایجاد یک "نظم نوین جهانی" که صد سال دوام آورد را اعلام نموده است. تسلیم طلبان ادعا می کند هیچ آلت‌راتناتیو "واقع بینانه" ای بجز گدایی برای شغل ژاندارمی درین نظم ارجاعی موجود نیست.

اما "غیر واقع بینانه" ترین پندار آنست که توده های فلسطینی در حالیکه توطئه چینان مادرید مشغول محکم کردن زنجیر های ستم و استثمار اند، سکوت اختیار کنند. طغيان های جاري این را خوب نشان می دهد. و همانگونه که توده ها تلاش های قبلي برای فروختن حقوق خلق فلسطین را خشمگینانه پس زند، این بار نیز توطئه چینان مادرید در میان مردم منفرد شده و تحت حمله آنان قرار خواهند گرفت.

این حقیقتی است که نیروهای ارجاعی به شدت قدرمندی علیه خلق فلسطین متعدد شده اند. اما تاریخ بار ها نشان داده که هر زمان توده های فلسطینی به مبارزه علیه دشمنان شان برخواسته اند،

منع بزرگی از قدرت و حمایت را - نه در امپریالیستها ، شیخ ها ، ژنرال ها و صهیونیست های باصطلاح " دست چی " - بلکه در پرولتاریا و خلقهای ستمدیده سراسر جهان یافته اند . مبارزه علیه توطئه مادرید می تواند فلسطین را از قربانی " نظم نوین جهانی " به جبهه حیاتی در مبارزه مسلحانه علیه این نظم ارتجاعی تبدیل کرده و الهام بخش کارگران و دهقانان و روشنفکران انقلابی سراسر جهان گردد . مسلمًا مبارزه برای رهایی کل فلسطین سخت و طولانی و مملو از جانباختگی خواهد بود . اما هیچ راه دیگری موجود نیست . امید بستن به آنکه امپریالیست ها ، صهیونیست ها و مرتعین روزی روی خوش بگونه از رهایی نشان خواهند داد بدتر از هر رویاهای غیر واقعی است - دروغ خلص است به قصد تحمیق مردم که دست از مبارزه مردم بردارند .

جنگ طولانی مدت خلق تنها روش واقعی برای رهایی فلسطین است . این راهی است که امروز توسط حزب کمونیست پرو پیروزمندانه طی می شود - حزب کمونیست پرو طی دهها سال گذشته جنگی انقلابی علیه دولت پرو که وابسته به آمریکا است را با انتکاء بخود و بدون قطره ای کمک از جانب دشمنان انقلاب به پیش برده است .

مردم قهرمان فلسطین بارها وبارها نشان داده اند که در اشتیاق بر پایی چنین جنگی به سر می برند . اما تاریخ نشان داده است که برای اینکه چنین جنگی پیروزمند باشد باید توسط پرولتاریا و حزب اصیل مارکسیست - لینینیست - مائوئیستی اش رهبری شود . فقدان چنین حزبی در فلسطین به شدت احساس می شود .

جنبش انقلابی انترناسیونالیستی ، احزاب و سازمانهای مائوئیست حقیقی جهان را گرد هم می آورد و موضع آن عبارت است از مبارزه سازش ناپذیر و پیگیر علیه امپریالیزم و ارتجاع ، مبارزه تا آخر برای ایجاد یک جهان کمونیستی ، جهانی عاری از تمایزات طبقاتی و پیشبرد خط انترناسیونالیزم پرولتاری که مبارزات کارگران و ستمدیدگان سراسر جهان را به یکدیگر پیوند می زند .

دیر زمانی است هنگام آن رسیده که انقلابیون فلسطین پرده توهمنات و راه های دروغینی که به مادرید ختم شد را پس زند . سنت دیرینه و شکوهمند مبارزات خلق فلسطین ، منجمله مبارزات جاری علیه توطئه مادرید ، شرایطی عالی برای ظهور یک رهبری انقلابی اصیل که متکی بر مارکسیزم - لینیزム - اندیشه مائوتسه دون باشد را فراهم می کند .

برای رهایی کامل فلسطین !

جنگ خلق توطئه مادرید را درهم خواهد شکست !

کمیته جنبش انقلابی انترناسیونالیستی

لندن 28 اکتوبر 1991

معرفی احزاب و سازمانهای عضو جنبش انقلابی انترناسیونالیستی

حزب کمونیست پرو

حزب کمونیست پرو در سال 1928 توسط "خوزه کارلوس ماریاتکی" بر اساس مارکسیزم - لنینیزم بنیان گذاری گردید.

"ماریاتکی" از طریق تطبیق مارکسیزم - لنینیزم با شرایط مشخص پرو ، مشی سیاسی برای انقلاب پرو را تدوین نمود . حزب کمونیست پرو در زمان حیات "ماریاتکی" به عضویت انترناسیونال کمونیستی (کمینترن) درآمد . اما "ماریاتکی" عمر کوتاهی داشت و در سال 1930 به سن 35 سالگی چشم از جهان پوشید . پس از مرگ وی حزب کمونیست پروموضع انقلابی اش را که اساس برنامه حزب را می ساخت ترک گفت و در مسیر انحراف و ارتاداد در غلطید .

دراوایل سالهای 1960 ، تحت تاثیر پلمیک های مائوتسه دون و حزب کمونیست چین عليه رویزیونیزم روسی ، کمونیست های انقلابی در داخل حزب کمونیست پرو ، با موضوعگیری عليه رویزیونیزم مسلط بر حزب ، در فراکسیون سرخ گرد آمدند . منطقه روستاپی آیاکوچو را باید زادگاه فراکسیون سرخ دانست . کمیته ولایتی حزب کمونیست پرو در آیاکوچو تحت رهبری رفیق گونزالو - صدر فعلی حزب قرار داشت و از سال 60 کار در میان دهقانان را آغاز کرده بود . مبارزات فراکسیون سرخ عليه رویزیونیزم مسلط بر حزب باعث گردید که در سال 1964 رهبری رویزیونیست حزب کنار زده شود . این کار سرآغازی بود برای باز سازی حزب که مدت پانزده سال یعنی تا سال 1979 دوام نمود . در طول این مدت حزب کمونیست پرو بر اساس مارکسیزم - لنینیزم - اندیشه مائوتسه دون (حزب در آن زمان مائوئیزم را اندیشه مائوتسه دون می گفت) باز سازی شده و تمام مواضع که در مخالفت با اندیشه مائوتسه دون (مائوئیزم) قرار داشتند ، طرد گشتند . این باز سازی که دستیابی به یک حزب طراز نوین پرولتاری را برای کمونیست های پروئی ممکن گردانید ، امر تعیین کننده ای بود برای آغاز و پیشبرد جنگ خلق در پرو .

در آخرین سالهای دوره باز سازی ، ساختمان تشکیلاتی حزب در سطح سراسری نوسازی گردید . قبل از حزب به کمیته ها و تشکیلات ولایتی تقسیم شده بود . اما مطالعه تاریخ مبارزات طبقاتی و شرایط سیاسی ، اجتماعی ، جغرافیایی و اقتصادی پرو نشان داد که باید بجای تقسیمات قبلی کمیته ها و تشکیلات منطقوی بوجود آیند . ساختمان تشکیلات حزب بر اساس تقسیمات منطقوی در سال 1977 پایه ریزی شد و همزمان با آن جریان " گست بزرگ " آغاز گردید . اعضاء و کادر های حزب کمونیست پرو که در ابتدا از خرده بورژوازی شهری تشکیل یافته بودند ، خانواده ها و محل های زندگی شان را در شهر ها ترک گفته و به روسناها رفتند تا فعالیت تدارکی برای بر پایی و پیشبرد جنگ خلق را در میان دهقانان فقیر سازماندهی نمایند . این کار بر مبنای تکیه بر نیروی محركه مبارزه طبقاتی در روسناهای مسکنه زمین ، با بکار بستن سه " با " (زندگی با دهقانان فقیر مبارزه شانه به شانه با دهقانان فقیر و کار با دهقانان فقیر) پیش برده شد . همچنان در شهر ها کار در میان کارگران پیش می رفت . در یک کلام حزب از طریق تشکیلات توده ای که در میان دهقانان فقیر ، کارگران ، زنان ، روشنفکران و جوانان بنا نهاد ، بحث های ایدئولوژیک - سیاسی دوران تدارک برای برپایی جنگ خلق را در میان توده ها بردا و آنها را برای درک ضرورت جنگ خلق یاری رساند .

برگزاری نهمین پلنوم کمیته مرکزی حزب در چون 1979 با روشن ساختن طرح کلی استراتیژی جنگ خلق و تشکیل کنفرانس سراسری حزب در نوامبر 1979 که مسایل مربوط به تدارک برای

جنگ خلق را مشخص ساخت دوره پانزده ساله باز سازی حزب کمونیست پرو را پایان بخشد. باوجودیکه در این زمان جنگ خلق به استراتیژی مبارزاتی حزب بدل گشته بود و تمامی فعالیت های ایدئولوژیک - سیاسی و نظامی تدارکی در جهت تطبیق و اجرای این استراتیژی پیش می رفت، یک خط اپورتونیستی راست در مورد چگونگی و زمان آغاز جنگ، در حزب سر بلند نمود. این خط مطرح می کرد که هنوز شرایط برای آغاز جنگ خلق مساعد نیست و اگر به این کار مبادرت شود، حزب آنچنان ضربات سختی خواهد خورد که تا چند نسل دیگر قادر نخواهد بود سر بلند نماید. خط اپورتونیستی راست شکست خورد و نیمی از اعضای کمیته مرکزی حزب تصفیه گردید.

به تعقیب کنفرانس سراسری حزب و به منظور آغاز جنگ، یک مدرسه نظامی در اپریل سال 1980 توسط حزب ایجاد گردید تا اعضای حزب را در مورد مسئله قهر انقلابی، جنگ خلق، تاریخ پرو و مبارزات توده ها آموزش دهد.

در ماه می 1980 جنگ خلق در پرو با سوتاندن صندوقهای رای در کشکی آغاز گردید. به تعقیب آن بلا فاصله عملیات نظامی روستایی از قبیل ویران کردن مزرعه "آیرامباها" که در آن صد ها تن از توده ها بسیج شده و خانه مالک را ویران کردن و خود اورا از زمین رانده و زمین را تقسیم نمودند، و نیز عملیات نظامی معینی در بعضی از شهرها - منجمله لیما مرکز کشور - برای افتاد که فعالیت های نظامی روستایی از عمدۀ گی برخوردار بوده و فعالیت های نظامی شهری بصورت کمکی پیش می رفت.

در مرحله تطبیق " نقش برای آغاز جنگ " که از ماه می تا دسامبر 1980 را در بر گرفت جمعاً بیشتر از 1300 عملیات توسط گروه های نظامی که از طریق ترکیب اعضای حزب و توده ها بوجود آمده بودند، انجام یافت.

پس از مرحله فوق، مرحله تطبیق " نقشه برای رشد جنگ " فرا رسید. اولین کارزار این مرحله عبارت بود از کار زار " اسلحه و مهمات بدست آورید ". این کار زار از طریق عملیات مصادری پیش برده شد. یکی از عملیات مهم این کارزار حمله به مرکز پولیس لوریکوچا در شهر آوان تای ولایت آیاکوچو بود که توسط سلاح های چوبی انجام یافت. چریک ها با سلاح های چوبی به مرکز پولیس حمله کرده و با خلع سلاح کردن پولیس ها سلاح های واقعی بدست آورند. مرحله تطبیق " نقشه برای رشد جنگ "، مجموعاً بیشتر از 5300 عملیات مختلف را در بر گرفت و از جنوری 81 تا جنوری 83 ادامه یافت. در این مرحله مناطق چریکی بوجود آمدند و قدرت سیاسی نوین خلق در وجود کمیته های خلق (بصورت نیمه مخفی) شکل می گرفت.

پس از آن، مرحله تطبیق " نقشه برای کسب مناطق پایگاهی " آغاز گردید. این نقشه توسط جلسه وسیع کمیته مرکزی - از جنوری 83 تا مارچ 84 - به تصویب رسید. جلسه در بحبوحه مبارزه دو خط پیش رفت. دیدگاه راست روانه ایکه میگفت درست نیست که مناطق پایگاهی بسازیم، درین موقع در حزب وجود داشت. این دیدگاه استدلال می کرد که مائوبما آموخته است که برای داشتن مناطق پایگاهی باید اول شکست های مهمی بر دشمن تحمیل کنیم، درحالیکه ما تا حال فقط با پولیس جنگیده ایم و هنوز وارد نبرد رویارویی با نیروهای نظامی اردوی دشمن نشده ایم. اما از آن جائیکه در طی تقریبا سه سال جنگ خلق در مناطق وسیعی از روسناها، با شکست قوای پولیس و فرار فیودال ها به مراکز شهر ها، خلای قدرت سیاسی در این مناطق بوجود آمده بود، حزب نمی توانست از برقراری قدرت سیاسی نوین و ایجاد مناطق پایگاهی انقلابی - البته منطبق با اوضاع و حالات خاص پرو صرفنظر نمائید. مواضع راست روانه دوران حزب مغلوب شده و بر سر تطبیق " نقشه برای کسب مناطق پایگاهی " توافق عمومی حاصل گشت.

" نقشه برای کسب مناطق پایگاهی " زمینه برای ایجاد " ارتش چریکی خلق " مساعد گرداند . تا این زمان گروه های نظامی فقط از چریک ها تشکیل گردیده بودند و در مقابل پولیس می جنگیدند . اما وقتی حکومت پرو در سپتامبر 82 ، با وجود آمدن دورنمای قدرت سیاسی ، تصمیم گرفت اردوی دولتی را به میدان جنگ بفرستد ، برای حزب کمونیست پرو نیز الزامی گردید که ارتش خود را بسازد . " ارتش چریکی خلق " از سه بخش تشکیل گردید : 1 - نیروهای عمدۀ که ماموریت شان انجام عملیات در یک منطقه عملیاتی وسیع است . ، 2 - نیروهای محلی که شعاع عملیاتی محدود تری دارند . و 3 - نیروهای پایه ای یعنی ملیشیا که شعاع عملیاتی باز هم محدود تری دارند . " ارتش چریکی خلق " در مبارزه علیه نظارت راست روانه که مخالف ادغام ملیشیا در ارتش چریکی بود ، بوجود آمد . طرفداران این نظر می گفتند که ادغام ملیشیا در ارتش چریکی با عث نابودی ملیشیا خواهد شد . این نقطه نظر متکی بود بر عدم اعتماد به توده ها ، ارزش دادن بیش از حد به نیروهای نظامی و ترس . این خط در هم شکسته شد و آنهایی که این نظر را داشتند از خود انتقاد کردند . در نتیجه حزب تصمیم گرفت " ارتش چریکی خلق " را بوجود آورد .

مرحله تطبیق " نقشه برای کسب مناطق پایگاهی " از ماه می 83 تا سپتامبر 86 دوام نمود و جمعاً بیشتر از 28600 عملیات را در بر گرفت . تطبیق " نقشه برای کسب مناطق پایگاهی " حزب کمونیست پرو را از " ارتش چریکی خلق " ، مناطق پایگاهی و یاک سیستم کاملی از مناطق چربکی ، مناطق عملیاتی و نقاط عملیاتی ، برخوردار گردانید . در همین مرحله بود که شورش زندانیان در زندان های مختلف پرو بوقوع پیوست و رژیم را از لحاظ سیاسی سخت بی آبرو و بی حیثیت ساخت . همچنان در همین مرحله بود که حزب کمونیست پرو در تشکیل جنبش انقلابی انترناسیونالیستی باشركت در دو مین کنفرانس بین المللی احزاب و سازمان های م . ل . ا سهم گرفت و از آن پس به حیث یکی از اعضای این جنبش بفعالیت ادامه داد . حزب کمونیست پرو اولین عضو " جا " است که بجای اصطلاح " اندیشه مائوتسه دون " اصطلاح " مائوئیزم " را بکار برد .

دوره تطبیق " نقشه برای گسترش مناطق پایگاهی " که از دسامبر 86 شروع شده و تا ماه می 89 ادامه یافت جمعاً بیشتر از 63000 عملیات را در بر گرفت . حزب کمونیست پرو در ماه ها اخیر این دوره قادر گشت کنگره خود را دایر نماید که دایر شدن آن استحکام ایدئولوژیک - سیاسی و تشکیلاتی حزب را کیفیت تازه و نوینی بخشید .

جنگ خلق در پرو ، در طول نه سال فعالیت - از ماه می 80 تا ماه می 89 - با بانجام رساندن تقریباً یکصد هزار عملیات ، موفقیت های شایان توجهی کسب نمود و پس از آن وارد مرحله " نقشه بزرگ برای گسترش مناطق پایگاهی و کسب قدرت " گردید . این جنگ در طول دو سال گذشته باز هم موفقیت های چشم گیری بدست آورده است .

اکنون در مناطق وسیعی از دره ها و کوهپایه های " اند " ارتاجاع سرنگون گردیده " انقلاب ارضی پیش برده شده و دولت دموکراتیک نوین ایجاد گردیده است . بهمین جهت است که مترجمین پروری و حامیان امپریالیستی شان برای لشکر کشی های امپریالیستی و ارتاجاعی علیه جنگ خلق در پرو زمینه چینی می نمایند . حزب کمونیست پرو برای مقابله آمادگی دارد . اگر امپریالیست ها به تجاوز و لشکر کشی دست بزنند ، در دریای جنگ خلق غرق خواهند شد و لذت پیروزی سریع در جنگ خلیج را از یاد خواهند برد .

" شعله جاوید " علاوه از زبان دری ، به زبان های پشتو و ازبکی نیز منتشر می شود و در صورت توان به زبان بلوجی نیز منتشر خواهد شد . با " شعله جاوید " مکاتبه نمائیدو نظرات و انتقادات تان را در مورد مندرجات آن برای ما ارسال کنید ، بویژه در مورد شماره های پشتو و ازبکی . نامه های تان را از طریق پخش کنندگان " شعله جاوید " در اختیار ما قرار دهید .